

**การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
อย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู***
**The Development of English Critical Reading Instructional
Supervision Model of Internship Students**

อังชรินทร์ ทองปาน

Angcharin Thongpan

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University, Thailand.

Corresponding Author's Email: angcharin@reru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบฯ การวิจัยใน
ครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ครูพี่เลี้ยง 2 คน นักศึกษา 2 คน และ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองพอกวิทยาลัย 60 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
เครื่องมือ ได้แก่ แบบวิเคราะห์เนื้อหา แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการสังเกต แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบ
บันทึกการจัดการเรียนรู้แบบพรรณนาความ แบบประเมิน และการสนทนากลุ่ม สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา และค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการนิเทศที่เรียกว่า “NIPIE Model” ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1.1) ขั้น
ศึกษาความต้องการจำเป็น 1.2) ขั้นศึกษาให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 1.3) ขั้นวางแผนการนิเทศ 1.4) ขั้น
ดำเนินการนิเทศ และ 1.5) ขั้นประเมินผล/ติดตามผล ซึ่งรูปแบบได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คนอยู่ใน
ระดับดีมาก และ 2) ผลจากการตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบโดยการนำไปใช้ในโรงเรียน พบว่า 2.1) ครูพี่
เลี้ยงมีสมรรถภาพการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้
รูปแบบ 2.2) นักศึกษามีสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้
รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ 2.3) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังเรียนสูง
กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2.4) กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่
นักเรียนใช้มากที่สุด คือ การตั้งคำถาม การระบุข้อเท็จจริง/ข้อคิดเห็น และการอนุมาน และ 2.5) ครูพี่เลี้ยง
มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมาก 2.6) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ใน

ระดับมาก และ 2.7) นักเรียนมีความเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศการสอน; การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ; นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop an English critical reading instructional supervision model of internship students and 2) empirically verify the supervision model. This study was a research and development, the sample consisted of the purposive selected, 2 mentor teachers, 2 internship students and 60 secondary students at Nongphok Wittayalai school. The research instruments were content analysis form, interviewing form, observation form, testing form, descriptive journal writing, evaluation form, and focus group items. Statistics used for analyzing the data were percentage, mean, standard deviation, content analysis and *t*-test dependent.

The results of the research revealed that 1) the supervision model called “NIPIE Model” and comprised of 5 stages- those are: 1.1) Needs analysis (N), 1.2) Input (I), 1.3) Planning (P), 1.4) Implementing supervision process (I), and 1.5) Evaluating (E) The instructional supervision model was verified by five experts at the very high level. 2) The results after the implementation of the NIPIE supervision model revealed that; 2.1) The score of mentor teacher’s supervisory competency in English critical reading instruction after using model was higher than before the implementation, 2.2) The score of internship student’s instructional competency in English critical reading instruction after using model was higher than before the implementation, 2.3) the score of students’ critical reading after learning was significantly higher than learning at the 0.05, 2.4) the critical reading strategies students used are; questioning, Identifying fact/opinion and making an inference respectively, 2.5) the mentor teachers were mutually satisfied with this instructional supervision model as a high level, 2.6) internship students were mutually satisfied with this instructional supervision model as a high level, and 2.7) Most students agreed with the critical reading activities at the highest level.

Keywords: Instructional Supervision Model; English Critical Reading; Internship Students

บทนำ

เนื่องจากโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษนี้นั้นสาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 และในปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าและเป็นการเรียนที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking / Problem – Solving) ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 (Panich, 2013) ดังนั้นการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลนั้นเกิดจากการมีประสบการณ์ต่างๆ ของบุคคลนั้นเอง โดยเฉพาะศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างเป็นระบบ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Dewey, 1934)

จากความสำคัญดังกล่าวมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของทักษะที่จำเป็นเหล่านี้เพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตที่ผลิตออกไปสู่สังคม จึงมีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ผลิตครูให้มีความสามารถและตรงกับความต้องการของสังคมการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดนั้นได้มีการร่วมมือกันในการทำงานระหว่างฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดกับโรงเรียนในเครือข่ายฝึกประสบการณ์ในเขตบริการในจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งครูประจำการที่ทำการสอนอยู่ในสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นครูพี่เลี้ยง นิเทศ กำกับ ติดตาม ช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของนักศึกษา และครูพี่เลี้ยงมีบทบาทที่สำคัญในการเป็นต้นแบบแห่งความเป็นครูสำหรับนักศึกษา อีกทั้งทำหน้าที่ดูแล และประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Teacher Profession Experience Training in Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University, 2015)

จากการดำเนินการการนิเทศของครูพี่เลี้ยงที่มีลักษณะการให้คำปรึกษาที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดปัญหาที่แตกต่างกันไปรวมถึงการไม่มีสัมพันธภาพซึ่งกันและกันระหว่างครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การที่ครูพี่เลี้ยงไม่คุ้นเคยกับการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับภาระงานของนักศึกษา หรือการขาดความมั่นใจในการให้คำปรึกษา ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาครู และส่งผลไปถึงการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย สอดคล้องกับ Roadrangka, and Srisukvatananan (2008) ได้ศึกษา พบว่า ครูพี่เลี้ยงยังมีปัญหาในการนิเทศ คือ ไม่รู้ว่าจะให้คำแนะนำได้อย่างไร ครูพี่เลี้ยงยังมีข้อบกพร่องในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่มีความมั่นใจว่าจะแนะนำการสอนแก่นักศึกษาได้อย่างไร นอกจากจะส่งผลต่อนักศึกษาแล้วยังส่งผลต่อนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีไม่ประสิทธิภาพและไม่ส่งเสริมทักษะการคิดให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sinlarat (2015) ที่ได้กล่าวว่า การสอนให้ผู้เรียนรู้จักการคิดหรือเน้นการวิเคราะห์ได้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะต้องมีการเตรียมการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้มีการคิดบ่อยๆ

ในการพัฒนาครูจะทำได้อย่างชัดเจนมากที่สุดด้วยการส่งเสริมประสบการณ์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา รวมไปถึงการมีพี่เลี้ยงที่มีความรู้ประสบการณ์และมีความเข้าใจ ส่งผลให้นักศึกษาได้เพิ่มพูนสมรรถภาพด้านประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งเหตุผลเหล่านี้นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนที่มีคุณภาพต่อไป จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพด้านการนิเทศของครูพี่เลี้ยง สมรรถภาพด้านการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา และส่งเสริมความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของพี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นงานวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีการดำเนินการแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research: R_1) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและประเมินความต้องการจำเป็น (Analysis) วิเคราะห์สิ่งที่คาดหวังและสภาพที่ปรากฏจากนโยบายและเป้าหมายการจัดการศึกษา ด้านการนิเทศการสอน การพัฒนาครู และด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษมากกว่า 8 ปีจำนวน 5 คน กรรมการนิเทศภายในโรงเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่งจำนวน 3 คน นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทางโรงเรียนได้คัดเลือกให้เป็นตัวแทนผู้ปกครองจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) เพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลสภาพจริงที่ปรากฏ (Actual) และเป้าหมายที่คาดหวัง (Target) พร้อมทั้งการศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบเชิงระบบ การนิเทศการสอน และการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development : D_1) ออกแบบและพัฒนารูปแบบ (Design and Development) ระบุเป้าหมาย ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์และเงื่อนไขในการใช้รูปแบบนิเทศการสอนฯ และออกแบบรูปแบบการนิเทศฯ มุ่งองค์ประกอบด้านหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศ หลังจากนั้นสร้างและพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนฯ และเครื่องมือวิจัยดังนี้

1) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศก่อนและหลังการปฏิบัติการนิเทศของครูพี่เลี้ยง เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 10 ปี 2 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 10 ปี 1 คน โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบเป็นรายข้อและหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Items – Objective Congruence: IOC) ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50-1.00 แสดงว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามพฤติกรรม โดยแบบทดสอบฉบับนี้ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 ต่อมานำแบบทดสอบไปใช้กับครูภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คนทำแบบทดสอบ หลังจากนั้นนำผลการทดสอบมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น โดยแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30 - 0.77 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.35 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

2) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยใช้ทดสอบก่อนและหลังปฏิบัติการสอน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นอาจารย์นิเทศการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 5 ปี โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบเป็นรายข้อและหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Items – Objective Congruence: IOC) ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50-1.00 แสดงว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามพฤติกรรม โดยแบบทดสอบฉบับนี้ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 ต่อมานำแบบทดสอบไปใช้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนทำแบบทดสอบ หลังจากนั้นนำผลการทดสอบมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น โดยแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.42 - 0.75 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.43 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

3) แบบประเมินพฤติกรรมกิริยาการนิเทศสำหรับครูพี่เลี้ยง ซึ่งเป็นแบบประเมินเชิงปริมาณแบบประเมินค่า 5 ระดับ ใช้ในการประเมินครูพี่เลี้ยงในการนิเทศทั้ง 6 ครั้ง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ทำการประเมิน

4) แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ใช้ในการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นแบบประเมินเชิงปริมาณแบบประเมินค่า 5 ระดับ โดยประเมินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้วิจัยใช้ในการประเมินนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 6 ครั้ง

5) แบบประเมินความพอใจความพึงพอใจของครูที่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศสำหรับครูที่เลี้ยง

1) แบบสังเกตการสอน เป็นแบบสังเกตการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้ง 6 ครั้ง ใช้สังเกตพฤติกรรมการสอนเชิงปริมาณแบบประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการสอน 2 คน และด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 คน โดยมีเกณฑ์แสดงว่าข้อคำถามในแบบสังเกตการสอนมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/พฤติกรรมที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (Nilpan, 2012)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ในการกำหนดความสอดคล้องจะต้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 และจากการประเมินคุณภาพของแบบสังเกตการสอนในครั้งนี้โดยภาพรวม แบบสังเกตมีความเหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D. = 0.86)

2) แบบบันทึกแบบพรรณนาความ (Journal writing) เป็นการบันทึกข้อความสั้นๆหลังจากการสังเกตการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบทดสอบที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกลุ่มตัวอย่างสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 5 ปี 1 คน และอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2 คน โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบเป็นรายข้อและหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Items – Objective Congruence: IOC) ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50-1.00 แสดงว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามพฤติกรรม โดยแบบทดสอบฉบับนี้ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 นอกจากนี้ยังมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.4 – 0.66 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.38 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

4) แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 6 แผนพร้อมแบบทดสอบท้ายบทในแต่ละแผนจำนวนแผนละ 8 ข้อ

5) แบบประเมินการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบประเมินเชิงปริมาณแบบประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ใช้ในการประเมินการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนหลังจากที่เรียนครบทั้ง 6 แผน โดยได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณและมีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยมีเกณฑ์แสดงว่าข้อคำถามในแต่ละกลวิธีมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/พฤติกรรมที่กำหนด ในการกำหนดความสอดคล้องจะต้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 และจากการประเมินคุณภาพของแบบประเมินการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในครั้งนี้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$ S.D. = 0.93)

6) แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) ทดลองใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้รูปแบบฯ

การนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ในการทดลองดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชากร คือ ครูพี่เลี้ยงนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ดำเนินการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 124 คน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ทำการฝึกสอนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 จำนวน 38 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวน 820 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนผู้ให้ข้อมูลจากผู้ที่ใช้รูปแบบการนิเทศที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวประกอบด้วย

1. ครูพี่เลี้ยงนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ดูแลนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 โรงเรียนหนองพอกวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 จำนวน 2 คน (ได้ครูพี่เลี้ยงที่มีความตั้งใจ เต็มใจในการร่วมพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนฯ และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด)

2. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 โรงเรียนหนองพอกวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 คน (ได้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีความตั้งใจ เต็มใจในการร่วมพัฒนาในการจัดกระบวนการเรียนการสอน)

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 โรงเรียนหนองพอกวิทยาลัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวน 60 คน (ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)

การดำเนินการพัฒนาครูพี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและนักเรียนโดยใช้แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) และแบบดุลยภาพเวลาและกลุ่มตัวอย่างของการทดลองต่อเนื่อง (Equivalent Time –Sample Design) เก็บข้อมูลด้านความรู้ ทักษะ จากครูพี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และนักเรียน ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีระยะเวลาในการนิเทศของครูพี่เลี้ยง จำนวน 6 สัปดาห์ และมีการจัดการเรียนการสอนจำนวน 6 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการนิเทศ (NIPIE)	วิธีการ	
1) ขั้นศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็น (Needs analysis: N)	ประเมินตนเอง เพื่อนร่วมงาน โดยผู้วิจัยมีการชี้แจงให้ครูมีความเข้าใจและยอมรับ เพื่อให้การนิเทศการสอนมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้รับการนิเทศ โดยผู้วิจัยมีหน้าที่ ประสานงาน ร่วมประเมินและแนะนำในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์	
2) ขั้นศึกษาให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Input: I)	เป็นขั้นให้ความรู้ก่อนการปฏิบัติให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครูพี่เลี้ยงมีความรู้ในการใช้เครื่องมือในการนิเทศการสอน นักศึกษามีความรู้และทักษะในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการโดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรและผู้ประสานงาน ติดตามและดูแล	
3) ขั้นวางแผนการนิเทศ (Planning: P)	ดำเนินการเพื่อให้ครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาร่วมกันวางแผนนิเทศและการสอน โดยกำหนดการนิเทศ 6 ครั้ง จากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน	
4) ขั้นดำเนินการนิเทศ (Implementing: I)	ดำเนินการนิเทศการสอนให้ครบทั้ง 6 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้ <u>1) ขั้นเตรียมการสอนและการนิเทศ</u> <u>2) ขั้นสังเกตการสอนในชั้นเรียน</u> <u>3) ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับหลังสังเกตการสอน</u> <u>4) ขั้นประเมินผลการนิเทศติดตามและดูแล</u> ในขั้นนี้ผู้วิจัยทำหน้าที่ ติดตามดูแล แนะนำ ประเมินพฤติกรรมการนิเทศการสอนของครูพี่เลี้ยง และประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้อ่านอย่างมีวิจารณญาณให้ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	แผน/ขั้นตอนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง)
		<u>1.ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม (Activating schema)</u> เป็นการกระตุ้นความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมโยงด้านความรู้ <u>2. ขั้นสาธิตกลวิธีการอ่าน (Modeling)</u> เป็นการที่ผู้สอนสาธิตวิธีการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียน 6 กลวิธี ประกอบด้วย -กลวิธีการตั้งคำถาม (Questioning) -กลวิธีการอนุมาน (Making an inference)-กลวิธีการระบุข้อเท็จจริง/ข้อคิดเห็น (Identifying fact/opinion) -กลวิธีการระบุโครงสร้างเรื่อง (Finding text structure) -กลวิธีการระบุจุดมุ่งหมายผู้เขียน (Author's purpose)-กลวิธีประเมินประเภทของหลักฐาน (evaluating kinds of evidence) <u>3.ขั้นเน้นการอ่าน (Reading focus)</u> เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้อ่านและใช้กลวิธีต่างๆ อย่างอิสระโดยผู้สอนมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการอ่าน <u>4. ขั้นสะท้อนผลการอ่าน (Reflecting)</u> เป็นขั้นตอนสะท้อนผลการอ่านพร้อมทั้งมีการประเมินกลวิธีต่างๆ
5) ขั้นประเมินผล/ติดตามผล (Evaluation: E)	ดำเนินการประเมินผลสำเร็จของครูพี่เลี้ยง โดยพิจารณาจากคะแนนทักษะทางการอ่านท้ายบทของแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้กลวิธีในการอ่านของนักเรียน สมรรถภาพการนิเทศการสอนรวมทั้งสมรรถภาพในการจัดการเรียนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้จากการประเมินของเพื่อนครู โดยผู้วิจัยทำหน้าที่ร่วมประเมินผลสำเร็จให้บรรลุวัตถุประสงค์	

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) ประเมินผล (Evaluation: E)

การประเมินผลรูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นการประเมินและสรุปผลเพื่อเป็นการยืนยันผลของการนำไปใช้กับครูที่เลี้ยงนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลของการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้รูปแบบที่มีชื่อว่า “NIPIE Model” ซึ่งมี 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็น (Needs analysis: N) 2) ขั้นศึกษาให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Input: I) 3) ขั้นวางแผนการนิเทศ (Planning: P) 4) ขั้นดำเนินการนิเทศฯ (Implementing: I) ภายใต้อขั้นตอนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 4 ขั้น คือ 1. ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม (Activating schema) 2. ขั้นสาธิตกลวิธีการอ่าน (Modeling) 3. ขั้นเน้นการอ่าน (Reading focus) 4. ขั้นสะท้อนผลการอ่าน (Reflecting) และ 5) ขั้นประเมินผล/ติดตามผล (Evaluation: E) ผลการตรวจสอบคุณภาพภายในโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ารูปแบบการนิเทศอยู่ในคุณภาพดี และสามารถนำรูปแบบไปใช้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ NIPIE Model จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

2.1 ประเมินผลสมรรถภาพการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของครูที่เลี้ยงจากผลการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศและการใช้เครื่องมือสังเกตการสอน พบว่า ครูที่เลี้ยงมีความรู้ด้านการนิเทศการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณและด้านการใช้เครื่องมือในการสังเกตการสอนหลังการใช้รูปแบบการนิเทศการสอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ และจากผลการประเมินทักษะทางการนิเทศการสอน ด้านการใช้เครื่องมือสังเกตการสอน พบว่า ครูที่เลี้ยงมีทักษะในการนิเทศการสอนและด้านการใช้เครื่องมือในการนิเทศสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.46)

2.2 ประเมินผลสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากผลการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้รูปแบบการนิเทศการสอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ และผลการประเมินทักษะสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีทักษะด้านการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$ S.D.=0.45)

2.3 ผลประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน พบว่า ในระหว่างการอ่าน นักเรียนใช้ กลวิธีการตั้งคำถาม (Questioning) มากที่สุด รองลงมา คือ กลวิธีการระบุข้อเท็จจริง/ข้อคิดเห็น (Identifying fact/opinion) และกลวิธีการอนุมาน (Making an inference) ตามลำดับ

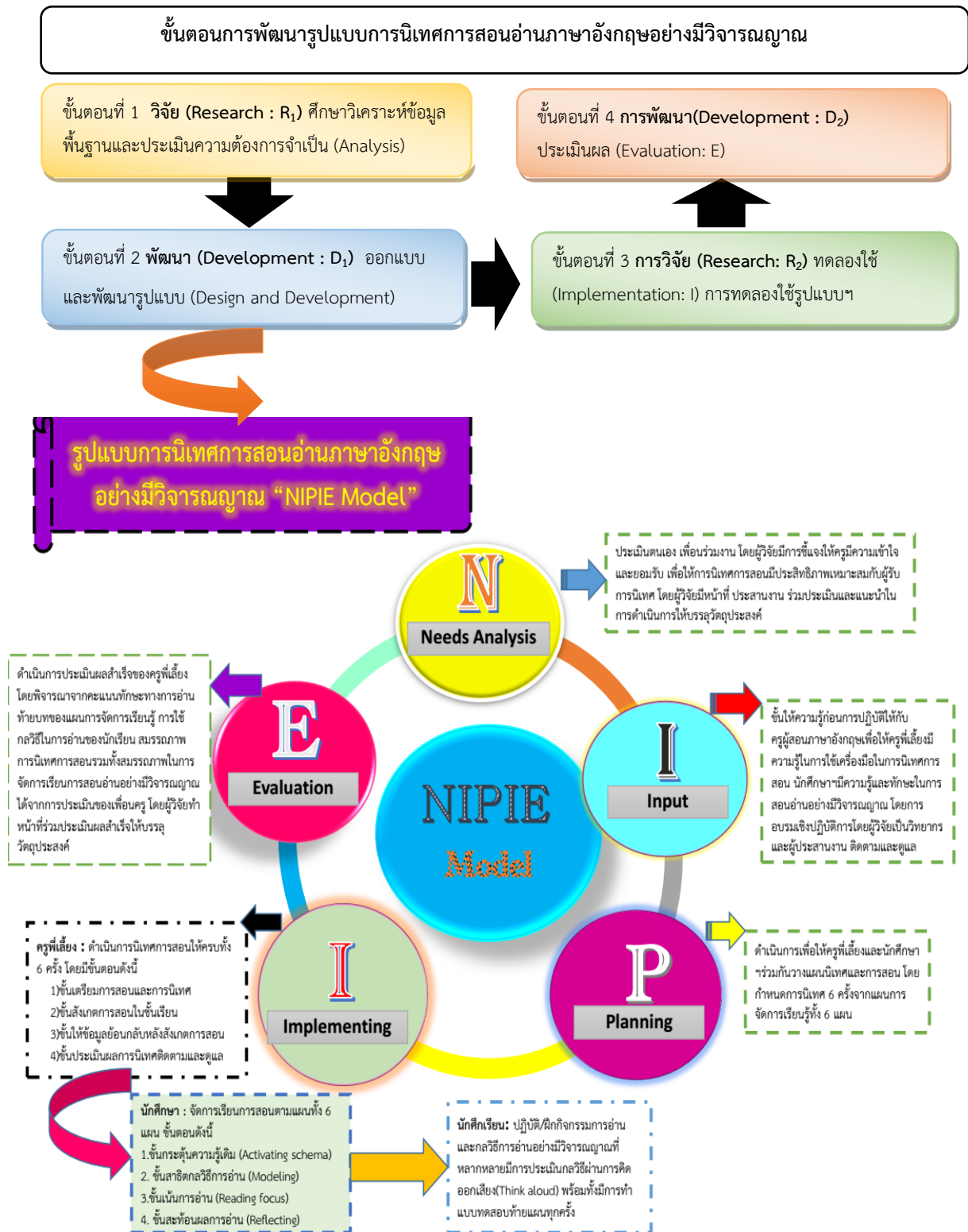
2.5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า ครูพี่เลี้ยงมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$ S.D. =0.76)

2.6 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$ S.D. =0.87)

2.7 ผลศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$ S.D. =0.33)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยนำแนวคิดของและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามแนวคิดของ Glickman (2010) ร่วมกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของ Rumelhart (1981) และ Almasi (2003) ทำให้ได้รูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีชื่อว่า “NIPIE Model” ซึ่งมี 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็น (Needs analysis: N) 2) ขั้นศึกษาให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Input: I) 3) ขั้นวางแผนการนิเทศ (Planning: P) 4) ขั้นดำเนินการนิเทศฯ (Implementing: I) ภายใต้อขั้นตอนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 4 ขั้น คือ 1. *ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม (Activating schema)* 2. *ขั้นสาธิตกลวิธีการอ่าน (Modeling)* 3. *ขั้นเน้นการอ่าน (Reading focus)* 4. *ขั้นสะท้อนผลการอ่าน (Reflecting)* และ 5) ขั้นประเมินผล/ติดตามผล (Evaluation: E) และพัฒนาครูพี่เลี้ยงให้มีทักษะในการนิเทศการสอนและด้านการใช้เครื่องมือในการนิเทศสอน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

แผนภูมิที่ 1 รูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณ์ญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หรือ NIPIE Model ” เป็นรูปแบบในการพัฒนาการนิเทศการเรียนการสอน มีความสอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎี และข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมถึงตรงความต้องการของโรงเรียน ซึ่งผลการทดลองพบว่า รูปแบบมีประสิทธิภาพสามารถนำมาใช้ได้จริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีการออกแบบเริ่มต้นจากการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Laowreandee (2011) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเท่าไรก็ทำให้เห็นแนวทางปฏิบัติและเป้าหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนิเทศการสอนซึ่งเป็นภาระงานที่ปฏิบัติกับครูที่ส่งผลกับผู้เรียนโดยตรง นอกจากนี้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวผู้เรียนนั้นก็มีความจำเป็นเช่นกัน ข้อมูลพื้นฐานต่างๆของผู้เรียนจะเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ตรงกับความต้องการและจำเป็นของผู้เรียนเอง นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Wongwanich (2007) ที่ได้กล่าวว่า การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนจะทำให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบันของผู้เรียนว่าอยู่ ณ จุดใดและเป็นกิจกรรมที่มองไปข้างหน้าว่าต้องการให้เกิดผลอย่างไร ดังนั้น การประเมินความต้องการจำเป็นนั้นเป็นการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นสภาพจริงทุกแง่มุมเกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอน ทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำมาเป็นประโยชน์ในการกำหนดทิศทางเป้าหมายระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพปัจจุบัน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จากการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ NIPIE Model จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยสมรรถภาพการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของครูพี่เลี้ยง คะแนนเฉลี่ยสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณเป็นระบบการนิเทศการสอนที่นำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มีขั้นตอนที่ชัดเจนโดยเริ่มต้นจาก 1) ขั้นศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็น (Needs analysis: N) 2) ขั้นศึกษาให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Input: I) 3) ขั้นวางแผนการนิเทศ (Planning: P) 4) ขั้นดำเนินการนิเทศฯ และ 5) ขั้นประเมินผล/ติดตามผล โดยมีการตรวจสอบในทุกขั้นตอน ครูพี่เลี้ยงและนักศึกษามีความเต็มใจในการร่วมพัฒนา ซึ่งในระหว่างปฏิบัติกันยังได้มีการกำกับติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดโดยผู้วิจัยและผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งนี้สอดคล้องกับ Glickman (2010) ที่ได้กล่าวว่า การเตรียมความรู้และทักษะที่จำเป็นต่างๆ ก่อนทำการนิเทศ จะให้การนิเทศดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Satjapiboon (2017) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิเทศได้ดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายวางแผนการนิเทศที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับการ นิเทศ และการอภิปรายเพื่อหาแนวทางในการพัฒนานิสิตครู ตามเป้าหมายที่กำหนด

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระหว่างเรียนมีพัฒนาการในทิศทางที่ดีขึ้น และมีคะแนนเฉลี่ยสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้รับการกระตุ้นความรู้เดิมก่อนทำการอ่านซึ่งสอดคล้องกับ Rumelhart (1981) ที่กล่าวไว้ว่า การกระตุ้นความรู้เดิมเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่กำลังอ่าน ความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้โครงสร้างความรู้เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้ว มาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านทำให้ผู้อ่านที่คะแนนเพิ่มขึ้น ผลศึกษากลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน พบว่า กลวิธีที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาใช้มากที่สุดได้แก่ กลวิธีการตั้งคำถาม (Questioning) กลวิธีการระบุข้อเท็จจริง/ข้อคิดเห็น (Identifying fact/opinion) กลวิธีการอนุมาน (Making an inference) ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการคิดระดมสมองร่วมกันเกี่ยวกับประเด็นกลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแต่ละชนิด โดยที่ผู้สอนจะได้สาธิตเป็นตัวอย่างด้วยการคิดออกเสียง (Think aloud) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังและจับประเด็นเพื่อนำกลวิธีไปใช้ให้ถูกต้องผ่านการฝึกทำตามตัวอย่าง ซึ่งผู้อ่านยังมีหน้าที่เก็บหลักฐานในการอ่านเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจ หลังจากนั้นนำประเด็นต่างๆมาอภิปรายแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน ยกตัวอย่างนักเรียนคนหนึ่งได้คิดออกเสียงในระหว่างการอ่านว่า “เมื่ออ่านมาเกือบจบบทอ่านถึงบรรทัดที่ 5 บทอ่านน่าจะประมาณเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนที่มีการเอาความคิดคนอื่นมาเป็นของตนเอง โดยเฉพาะศัพท์คำว่า “Plagiarism” แต่ฉันก็ 모르ความหมายที่แท้จริงของคำนี้ พออ่านไปเรื่อยๆฉันก็พบว่า มันเป็นคำเชิงลบ โดยเฉพาะบริบทรอบๆมีคำว่า “Stolen” ดังนั้นฉันจึงคิดว่า บทอ่านย่อหน้านี้ น่าจะเป็นการพูดเรื่อง “การขโมยงานเขียนคนอื่นมาเป็นของตนเอง” ดังนั้นในการสะท้อนผลผ่านกระบวนการคิดออกเสียงจึงสามารถระบุได้ว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลวิธีการอนุมาน (Making an inference) สอดคล้องกับแนวคิดของ Almasi (2003) ที่กล่าวว่า ผู้อ่านที่ดีคือผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์กระบวนการอ่านเพื่อกำหนดเป้าหมายในการอ่านตามงานที่ได้รับมอบหมาย เลือกใช้และวางแผนการใช้กลวิธีการอ่านอันหลากหลายเพื่อไปสู่เป้าหมายการอ่านที่ตั้งไว้ได้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการนิเทศ พบว่ารูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนี้สามารถนำไปใช้ได้จริงในการปฏิบัติ แต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละประเด็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงประเด็นในการนิเทศการสอน รวมถึงมีการทำงานร่วมกันทั้งด้านระบบเนื้อหาและกระบวนการต่างๆในการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nonhuaro (2014) ที่ได้พัฒนารูปแบบการประเมินเสริมพลังอำนาจ พบว่ารูปแบบที่ดีจะเป็นรูปแบบที่มีลักษณะเป็นกระบวนการไม่ใช่รูปแบบที่เนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นลักษณะของกระบวนการในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทำให้การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพและเกิดการเชื่อมโยงบูรณาการในการทำงานซึ่งจะช่วยในการพัฒนาระบบขับเคลื่อนไปทั้งระบบโรงเรียน และจากการสอบถามความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Robinson (2000) ที่กล่าวไว้ว่า ครูมีความพึงพอใจในการนิเทศภายในแบบคลินิกที่ใช้การนิเทศแบบกัลยามิตร

ในการดูแลและกระตุ้นให้ครูปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการสัมภาษณ์ผู้สอน สํารวจข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน แล้วจึงนำผลที่ได้ไปพัฒนา ซึ่งการออกแบบบทเรียนสอดคล้อง กับ ADDIE Model ของ Kevin Krusez (2008) มี 5 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้ และการประเมินผล และจากการสัมภาษณ์ในชั้นเรียนหลังทดลองมีข้อมูลสอดคล้องกันกับที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น คือ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับตารางการจัดลำดับเนื้อหาและผู้สอนมีการแสดงรูปแบบให้ผู้เรียนดูทุกครั้งก่อนลงมือปฏิบัติทำให้เข้าใจได้ง่าย และสิ่งที่ผู้เรียนชอบมากที่สุดคือ มีแบบทดสอบวัดท้ายบทเรียนทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและนำความรู้ที่เรียนมาใช้อธิบายทำให้เกิดความคงทนในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักการสอนของ Skehan (1996) ที่ว่าให้หาโอกาสมากที่สุดเพื่อมุ่งไปที่รูปแบบผ่านการปฏิบัติ นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจต่อบทบาทของผู้สอนและตัวผู้เรียนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากการจับคู่หรือเป็นกลุ่มย่อย และผู้เรียนเองก็เป็นผู้ที่มีศักยภาพในตนเองอยู่แล้ว จึงสามารถที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ซึ่งกันและกัน

สรุป

หลักการและเป้าหมายของรูปแบบการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ คือ การเน้นกระบวนการนิเทศด้านการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของครูพี่เลี้ยง สมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศและการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณนั้นมีขั้นตอนการนิเทศ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน และขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ 4 ขั้นตอน โดยมีการประเมินผลการนิเทศ การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยครูพี่เลี้ยงมีสมรรถภาพการนิเทศการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ นักศึกษามีสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งนักเรียนมีการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ การตั้งคำถาม การระบุข้อเท็จจริง/ข้อคิดเห็นและการอนุมาน และครูพี่เลี้ยงมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมากและนักเรียนมีความเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นเรียกว่า “NIPIE Model” ได้พัฒนาขึ้นด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนาร่วมกับการออกแบบเชิงระบบ สามารถตรวจสอบให้ข้อมูลย้อนกลับได้ทุกขั้นตอน เพื่อให้การนำรูปแบบไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งครูผู้ทำหน้าที่การนิเทศจะต้องมีความรู้และทักษะด้านการนิเทศรวมถึงทักษะในการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี โดยมีการกำหนดเงื่อนไขที่สำคัญก่อนนำรูปแบบไปใช้เพื่อให้เหมาะกับแต่ละบริบทของสถานศึกษา

1.2 ผลจากการนำรูปแบบการนิเทศการสอนไปใช้พบว่า การตรวจสอบการใช้รูปแบบอย่างต่อเนื่องมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งจะช่วยให้ครูพี่เลี้ยงและนักศึกษามีความมั่นใจในการทำงาน

1.3 จากการติดตามดูแลครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยมีการประชุมผ่านระบบออนไลน์จากอาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นระยะๆ เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาเกิดความสนใจ เพื่อเพิ่มกำลังใจในการทำงานตลอดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 ควรมีการวิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนภาษาแบบต่างๆ เช่น การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (Classroom interaction) เพื่อการศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารในแต่ละบริบทของโรงเรียน

2.2 ควรมีการนำแนวคิดของนักการศึกษาอื่นๆ เช่น แนวคิดของ Glatthorn หรือ Glickman มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3 ควรมีการพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น

References

- Abdullah, K. (1998). *Critical reading skills: Some notes for teachers* (Research Report). Singapore: National Institute of Education.
- Almasi, J. F. (2003). *Teaching Strategies Processes in Reading* (f. b. M. Pressley Ed.). New York: The Guilford Press.
- Dewey, J. (1934). *Art as experience*. Carbondale: Southern Illinois University Press.
- Glickman, D., Stephen P., & Gordon Jovita M. (2010). *Supervision and Instruction Leadership: A Developmental Approach*. (8thed.). Boston, M. A.: Allyn and Bacon.

- Kruse, K. (2008). *Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model*. Retrieved October 15, 2020, from http://www.transformivedesigns.com/id_systems.html.
- Laowreandee, W. (2011). *The supervision*. (9th ed.). Nakhon Pathom: Silpakorn University.
- Nilpan, M. (2012). *Research Methodology in Education*. (7th ed.) Nakhon Pathom: Educational Research and Development Center.
- Nonhuaro, M. (2014). *The development of an empowerment evaluation model for enhancing the educational assessment competency of in-service teachers in Prachinburi primary educational service area office2*: (Doctoral dissertation). Srinakharinwirot University. Bangkok.
- Panich, V. (2013). *The teacher to student, build the flipped classroom*. (3th ed.) Bangkok: The Siam Commercial Foundation.
- Teacher Profession Experience Training. (2015). *Internship 1 and Internship Handbook*. Roi Et: Roi Et Rajabhat University.
- Robinson, S. G. (2000). *Teacher Job Satisfaction and Levels of Clinical Supervision in Elementary School*. (Doctoral Dissertation). University of Southern Mississippi.
- Rumelhart, D. E. (1981). *Schemata: The Building Blocks of Cognition, Comprehension and Teaching Research Review*. New York: International Reading Association.
- Satjapiboon, S. (2017). The Development of Teacher Professional Experience Supervision Model to Enhance Instructional Competency for Pre-Service Teacher. *Journal of Educational Reseach, Faculty of Education Srinakharinwirot University*, 11(2) 177-192.
- Skehan, P. (1996). *A framework for the implementation of task-based instruction*. *Applied Linguistics*, 17(1), 38-62.
- Sinlarat, P. (2015). *Philosophy of Creative Education and Productivity*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Wongwanich, S. (2007). *Needs assessment research*. Bangkok: Chulalongkorn University.